

Góða Ninna.

Hjartaliga tillukku við fæðingardegnum.

Tað er mær ein stórir heiður at vera boðin í fæðingardag og at sleppa at heilsa uppá tygum og familju tygara, henda heilt serliga og trillrunda dag.

Stóra takk fyri tað.

Sjálvur fæðingardagurin var fyri viku síðani – á ársins stytsta degi.

So um vit lata tankarnar ferðast hundrað ár aftur í tíðina, kunnu vit ímynda okkum, hvussu tey í Fuglafirði hava stákast til jóla, tá lítla gentubarnið sá dagsins ljós, einans tveir dagar undan tollaksmessudegi.

Hundrað ár!

Eg havi ilt við at ímynda mær, hvussu gerandisdagurin sá út, tá tygum slitu barnaskógvarnar í Fuglafirði.

At hava livað eina heila øld, ja tá hevur man upplivað mangt og hvat.

1919 var árið, tá Versailles-sáttmálin, friðarsáttmálin millum Týskland og mótstøðulondini, varð undirskrivaður. Sáttmálin, sum endaði fyrra heimsbardaga.

Og hetta var eisini árið, tá Merkið fyrstu ferð varð vundið á stong.

Sjálvandi hevur nýfæðingurin í Fuglafirði ikki fingið hesar hendingar við, og hevur síni fyrstu ár havt heilt onnur ting at hugsa um og at ganga uppí:

Lítla Ninna man hava hugsað um skúlan. Spælt við vinkonurnar. Gingið foreldrunum til handa. Sitið við orglið í stovuni, tá ein løta var.

Og helst argaðist lítla skúlagentan eitt sindur um, at lærarin *noyddi* hana at skriva við *høgru* hond, hóast hon var lámur. Tí at hetta skuldi koma henni tilgóðar seinni, hevur smágentan sjálvandi ikki vitað tá.

Men orsakað av hesum – sum vit í dag halda vera *ógvuliga* ópedagogiskt – hava tygum altíð dugað at skriva og arbeitt við báðum hondum, Ninna.

Longu ellivu ára gomul mistu tygum mammuna, og tað hevur verið ein sera tung tíð hjá tygum, pápa tygara og teimum fyra systkjnum. Og stór ábyrgd man hava ligið á tygum, sum vóru næstelst í stóra systkinaflokkinum.

So skjótt, tygum høvdu fingið prestsins hond á høvdið, fóru tygum, bara fjúrtan ára gomul, til Danmarkar. Fyrst í húspláss, síðani á húsarhaldsskúla og so at tæna í Jyllandi.

Øll hesi árin – í 4 og eitt hálv ár – vóru tygum ikki aftur í Føroyum. Tað er løgið hjá okkum at ímynda okkum í dag, tí nú er so lætt at ferðast millum lond. Og tey ungu, sum í dag fara av landinum at nema sær útbúgving, kunnu ferðast heim so ofta, teimum lystir.

Ungu útisetar okkara kunnu keypa sokallaðu Sveiggj-ferðaseðlarnar, sum ikki kosta so nógv. Hetta var sjálvsagt eingin hugsingur um, tá tygum vóru útiseti.

Men vit kunnu so siga, at tygum seinni fóru at sveiggja ☺

Tí tað, sum tygum ikki ferðaðust ung, hava tygum so gjørt tilkomin. Tí røsk og virkin, sum tygum hava verið alt lívið, hava tygum eisini ferðast nógv: Tað eru ikki nógv, sum 80 ára gomul hætta sær einsamøll til London. Og so eisini til Spania 96 ára gomul.

Tað má eg siga – hetta er nakað, vit bert kunnu vera hugtikin av og royna at spegla okkum í ☺

□

Í 1942 giftust tygum við havnardreinginum, Jens, og tit settu búgv her í Havn. Fyrst í barnaheiminum hjá Jens, og síðani bygdu tit sjálvi. Tit fingi tveir synir – Henry og Símun – og seinni 4 ommubørn, 7 langommubørn og 5 oldurommubørn.

Saman við Jens og synum tykkara gjørdist Havnin heimið, so stóran part av lívinum hava tygum búð og virkað her.

Tey, sum vuku upp í Eysturbýnum í Havn, minnst Kiosk 13, sum tygum høvdu í mong ár. Hetta var tey árin “staðið” hjá serliga børnum og ungum í býnum.

Virkin hava tygum altíð verið, Ninna.

Og til fyri fáum árum síðani vóru tygum Morgunfrúa millum hinar frísku frúurnar í svimjihøllini í Havn.

Tygum kunnu líta aftur á eitt langt og fjølbroytt lív: Fyrst barnaárin í Fuglafirði, ungdómsár í Danmark og síðani virkna lívið í Havn.

Eg vil fegin siga, at eg havi ómetaliga stóra virðing fyri tí strevi og teimum tøkum, tygara ættarlið hevur tikið til at leggja lunnar undir tað samfelagið, vit kenna í dag.

Og eg ynski tygum eitt gott lívskvøld.

Fari at enda við einum ørindi úr sálminum hjá Grundtvig, sum Christian Matras týddi, og við hesum ynskja tygum og tygara avvarðandi hjartaliga tillukku við 100 ára føðingardegnum:

*Hjá tær, o, Drottin, er dagaskeið
ártúsund í tíðarbavi;
sum lítil lota tann stundin leið,
vit anda á jarðlívs ævi.*

Hjartaliga tillukku og takk fyril!